

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 19Ek/501/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120253420
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Holecová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6120253420.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávnenej: W. W. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: W. cesta 2, XXX XX K., zast.: JUDr. Lucia Fabriciusová, advokátka, so sídlom J. A. Komenského 18B, 974 01 Banská Bystrica, proti povinnej: F. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. XXX/XX, XXX XX K., o vymoženie 50.500,- EUR a trov exekúcie, vedenej u súdneho exekútora: Mgr. Jozef Pavlík, so sídlom exekútorského úradu M.R.Štefánika 335/16, 906 13 Brezová pod Bradlom, pod sp. zn. 215EX 116/20, o návrhu povinnej na zastavenie exekúcie, o sťažnosti povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 19Ek/501/2020 zo dňa 15. mája 2020, takto

rozhodol:

I. Sťažnosť povinnej zamietá.

II. Oprávnenej voči povinnej priznáva nárok na náhradu trov konania o sťažnosti vo výške 328,42 EUR, ktoré budú v prospech oprávnenej vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 19Ek/501/2020 zo dňa 15. mája 2020 vydaným vyšším súdnym úradníkom súd zamietol návrh povinnej na zastavenie exekúcie.

2. Vychádzal zo zistení, že oprávnená sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 04.03.2020 domáhala od povinnej vymoženiu pohľadávky vo výške 50.500,- EUR a trov exekúcie na základe exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 8C/34/2018 zo dňa 08.11.2019, ktorý nadobudol vo výroku I., II., III. a V. právoplatnosť dňa 10.12.2019 a vo výroku III. vykonateľnosť dňa 11.02.2020 (ďalej v texte aj ako „Exekučný titul“). Poverením zo dňa 11.03.2020 súd poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora Mgr. Jozefa Pavlíka, so sídlom exekútorského úradu M. R. Štefánika 335/16, 906 13 Brezová pod Bradlom, ktorý ju vedie pod spisovou značkou 215EX 116/20. Súdnemu exekútorovi bol dňa 25.03.2020 doručený návrh povinnej na zastavenie exekúcie zo dňa 23.03.2020 s odkladným účinkom podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, ktorý súdny exekútor spolu s vyjadrením oprávnenej postupom podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku predložil súdu na rozhodnutie.

3. Povinná žiadala o zastavenie exekúcie s odôvodnením, že proti rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 8C/34/2018 zo dňa 08.11.2019 bolo podané odvolanie a spis je v súčasnosti na Krajskom súde v Trenčíne, kde je vedený pod sp. zn. 17Co/20/2020. V danom prípade teda došlo k naplneniu ust. § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, teda sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu, keďže vykonávané rozhodnutie doposiaľ nenadobudlo vykonateľnosť. Povinná k návrhu na zastavenie exekúcie pripojila podací lístok zo dňa 07.12.2019.

4. Oprávnená vo svojom vyjadrení k návrhu povinnej na zastavenie exekúcie so zastavením exekúcie nesúhlasila. Uviedla, že skutočnosti uvedené v návrhu povinnej na zastavenie exekúcie sa nezakladajú na pravde. Povinná síce podala odvolanie proti vykonávanému rozsudku, avšak jeho III. výrok nebol

odvolaním dotknutý a preto tento výrok nadobudol právoplatnosť dňa 10.12.2019 a vykonateľnosť dňa 11.02.2020. Oprávnená preto žiadala návrh povinnej na zastavenie exekúcie zamietnuť.

5. Súd v napadnutom uznesení dospel k záveru, že návrh povinnej na zastavenie exekúcie bol podaný včas, teda v lehote 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, avšak nie je dôvodný. Svoj záver odôvodnil tým, že k návrhu na vykonanie exekúcie musí oprávnený pripojiť rovnopis exekučného titulu spolu s potvrdením o jeho vykonateľnosti, pričom exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok. Oprávnená sa domáhala vykonania exekúcie na podklade Exekučného titulu, ktorým bola povinnej vo výroku III. uložená povinnosť titulom vyporiadania podielového spoluvlastníctva zaplatiť oprávnenej na vyrovnanie podielov sumu 50.500,- EUR v lehote 60 dní od právoplatnosti rozsudku. Oprávnená k návrhu na vykonanie exekúcie zároveň pripojila aj doložku vykonateľnosti vydanú Okresným súdom Prievidza, ktorou bolo potvrdené, že Exekučný titul nadobudol vo výroku III. vykonateľnosť dňa 11.02.2020. Keďže povinná v návrhu na zastavenie exekúcie namietala, že proti Exekučnému titulu bolo dňa 07.12.2019 podané odvolanie, súd dňa 15.04.2020 požiadal Okresný súd Prievidza o podanie informácie, či je rozsudok Okresného súdu Prievidza sp. zn.: 8C/34/2018 zo dňa 08.11.2019 vo výroku III. naďalej právoplatný a vykonateľný, resp. či ohľadne tohto výroku nedošlo k zrušeniu doložky právoplatnosti a vykonateľnosti. Okresný súd Prievidza v odpovedi exekučnému súdu zo dňa 12.05.2020 uviedol, že rozsudok Okresného súdu Prievidza č. k.: 8C/34/2018-262 zo dňa 08.11.2019 nadobudol právoplatnosť dňa 10.12.2019 vo výroku I., II., III. a V. a vo výroku III. nadobudol vykonateľnosť dňa 11.02.2020. Proti výrokom IV., VI., VII. a VIII. podali povinná a Jaroslav Svitok ako žalovaní odvolanie. Okresný súd Prievidza zároveň exekučnému súdu predložil odvolanie povinnej a pána Jaroslava Svitoka zo dňa 05.12.2019 a predkladacu správu Krajskému súdu v Trenčíne. V zmysle predkladacej správy povinná a Jaroslav Svitok ako žalovaní podali dňa 07.12.2019 odvolanie proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č. k.: 8C/34/2018-262 zo dňa 08.11.2019, a to konkrétne proti jeho výroku IV., VI., VII. a VIII. Z predmetnej predkladacej správy ako ani zo samotného obsahu odvolania zo dňa 05.12.2019 podľa zistení súdu nevyplyva, že odvolaním bol napadnutý aj III. výrok rozsudku Okresného súdu Prievidza č. k.: 8C/34/2018-262 zo dňa 08.11.2019. Povinná tak podľa záverov súdu vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie nepreukázala žiadny dôvod, pre ktorý by mala byť exekúcia zastavená, nakoľko dodnes platí, že Exekučný titul je vo výroku III. právoplatný a vykonateľný a preto návrh povinnej na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol nezistiac žiadne dôvody na zastavenie exekúcie predpokladané v § 61k ods. 1 Exekučného poriadku.

6. Voči tomuto uzneseniu podala povinná v zákonnej lehote sťažnosť, v ktorej žiadala, aby súd exekúciu zastavil, pretože sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu (§ 61k ods. 1 písm. d/ Exekučného poriadku). Zopakovala svoje tvrdenia, že exekučné konanie sa vykonáva na základe exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 8C/34/2018 zo dňa 8.11.2019. Proti tomuto rozsudku bolo dňa 7.12.2019 podané odvolanie a spis je v súčasnosti na Krajskom súde v Trenčíne, ktorý odvolacie konanie vedie pod sp. zn. 17Co/20/2020. Exekučný titul - rozsudok sp.zn. 8C/34/2018-262 zo dňa 8.11.2019 pozostáva celkom z výrokov označených rímskymi číslicami I. až VIII. Podané odvolanie síce smeruje voči výrokom číslo IV., VI. až VIII., avšak v priebehu konania bol voči návrhu oprávnenej ako žalobkyne voči povinnej ako žalovanej, podaný vzájomný návrh, ktorým si povinná uplatnila voči oprávnenej nárok na náhradu finančnej sumy. Priznaním vzájomného nároku by došlo k vyriešeniu vzájomných pohľadávok oprávnenej a povinnej. Vzájomný nárok povinnej voči oprávnenej bol však zo strany súdu zamietnutý, a to vo výroku č. VI. Exekučného titulu a práve voči uvedenému výroku aj smerovalo povinnou podané odvolanie. Pokiaľ nie je právoplatne rozhodnuté o celkovom rozsahu vzájomných žalôb, nemôže nastať taký stav, aby došlo k tomu, že právoplatným sa stane len jedna časť rozsudku a druhá časť rozsudku je predmetom odvolacieho konania. Takýto stav je v rozpore s platným právnym poriadkom. Pokiaľ okresný súd vyznačil právoplatnosť len časti rozsudku vydaného v konaní, v ktorom boli uplatnené vzájomné protinávry, tak podľa povinnej nepostupoval správne.

7. Oprávnená vo vyjadrení k sťažnosti povinnej uviedla, že samotná skutočnosť, že povinná si v konaní o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva vedeným Okresným súdom Prievidza pod sp. zn. 8C/34/2018 uplatňuje vzájomným návrhom nárok na zaplatenie investícií do spoločnej veci, nie je pre exekučné konanie právne významná. Jedná sa o samostatný nárok, o ktorom súdy rozhodujú samostatným výrokom, pričom jeho zohľadnenie v rámci rozhodovania o náhrade za spoluvlastnícky podiel je vylúčené (R 46/1991) a ani započítanie nie je možné. Vyplyva to z povahy týchto nárokov,

keď právo na náhradu za investície do spoločnej veci vzniká dňom investovania do spoločnej veci, kým právo na náhradu za spoluvlastnícky podiel vzniká až právoplatnosťou rozhodnutia o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva. Z uvedeného dôvodu právoplatnosť výroku č. III. odvolaním napadnutého rozsudku Okresného súdu Prievidza nie je viazaná na nadobudnutie právoplatnosti výroku, ktorým súd rozhodol o nároku povinnej na náhradu za investície do spoločnej veci. Oprávnená preto žiadala sťažnosť povinnej zamietnuť a priznať jej právo na náhradu trov konania v celom rozsahu.

8. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

9. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

10. Podľa § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

11. V zmysle § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

12. V zmysle § 202 ods. 2 Exekučného poriadku, písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

13. Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak
a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
b) exekučný titul bol zrušený,
c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2),
d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

14. Súd (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku), po zistení, že sťažnosť bola podaná včas (§ 242 CSP), oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané (§ 240 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná (§ 239 ods. 1, ods. 2 CSP), po skonštatovaní, že sťažnosť má zákonom predpísané náležitosti (§ 127 CSP, § 243 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi sťažnosti a postupom bez nariadenia pojednávania (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku) dospel k záveru, že sťažnosť povinnej nie je dôvodná.

15. Povinná sa v exekučnom konaní bránila proti exekúcii tvrdením, že Exekučný titul vo výroku č. III., ktorý sa stal predmetom núteného výkonu v tomto exekučnom konaní, nenadobudol vlastnosť vykonateľnosti, keďže povinná voči Exekučnému titulu podala odvolanie, ktoré síce formálne smerovalo voči výrokom IV., VI. až VIII. Exekučného titulu, avšak odvolaním bol dotknutý aj III., vykonávaný výrok tohto súdneho rozhodnutia, keďže tento výrok s napadnutými výrokmi súvisí. Podľa povinnej preto v danom prípade nemôže nastať taký stav, aby došlo k tomu, že právoplatným sa stane len jedna časť rozsudku a druhá časť rozsudku je predmetom odvolacieho konania.

16. V exekučnom konaní má povinný viacero právnych prostriedkov obrany a ochrany svojho postavenia, ktoré môže využiť vtedy, ak v nútenom výkone súdnych a iných rozhodnutí sa vyskytnú absolútne alebo relatívne prekážky ďalšieho postupu exekučných orgánov, ku ktorým patrí aj tvrdenie sťažovateľky, že exekúcia sa začala, aj keď nie je splnený jej materiálny predpoklad, t. j. neexistuje vykonateľné rozhodnutie, ktoré jej vykonanie pripúšťa. Sťažnostný súd preto k dôvodom podanej sťažnosti na úvod konštatuje, že je nutné prisvedčiť názoru povinnej, že všeobecným predpokladom pre nariadenie výkonu rozhodnutia je existencia právoplatného a vykonateľného exekučného titulu ako podkladu tohto výkonu, vydaného na to oprávneným orgánom, ktoré má potrebnú formu a obsah a ktoré ukladá určitému subjektu povinnosť niečo plniť. Počas celého priebehu exekúcie sa súd zaoberá okrem iného aj tým,

či je exekučný titul z hľadísk zakotvených v príslušných právnych predpisoch vykonateľné, a to ako formálne (z pohľadu právneho prepisu upravujúceho konanie, v ktorom bolo vydané) tak aj materiálne (z hľadiska obsahových náležitostí reflektujúcich určitosť, zrozumiteľnosť a presnosť v označení subjektov práv a povinností, vrátane určenia povinnosti, ktorá sa má vykonať). Vykonateľnosť (v jednote oboch jej stránok, materiálnej aj formálnej) je možné stotožniť s vlastnosťou exekučného titulu, ktorá ho robí spôsobilým na výkon exekúcie. Ak je podkladom pre výkon exekúcie rozhodnutie súdu podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku, exekučný súd pri posúdení jeho vykonateľnosti vychádza z potvrdenia o jeho právoplatnosti a vykonateľnosti, ktorým exekučný titul opatrí súd, ktorý rozhodoval ako súd prvého stupňa (§ 46 ods. 1 písm. a/ Exekučného poriadku). Konštatované potvrdenie o vykonateľnosti exekučného titulu nemá povahu rozhodnutia, ktorým by bol exekučný súd viazaný. Preto si exekučný súd môže sám posúdiť otázku právoplatnosti a vykonateľnosti exekučného titulu a vykonať potrebné šetrenia v prípade, ak vyvstanú pochybnosti o správnom vyznačení údajov na doložke právoplatnosti a vykonateľnosti viažucej sa k predloženému exekučnému titulu. Ak exekučný súd zistí, že predložený exekučný titul nie je vykonateľný, exekúciu musí zastaviť (k tomu porovnaj napr. nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 203/2018 zo dňa 07. 08. 2018, nález Ústavného súdu ČR sp. zn. II.ÚS 803/13, zo dňa 27. 6. 2013). Bolo teda povinnosťou exekučného súdu dôsledne sa zaoberať obranou povinnej, že III. výrok Exekučného titulu, ktorý je predmetom núteného výkonu v tomto konaní, doposiaľ vlastnosť vykonateľnosti nenadobudol. Preukázanie tejto skutočnosti by nevyhnutne viedlo k postupu podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku v podobe zastavenia exekúcie.

17. Z obsahu spisu vedeného Okresným súdom Banská Bystrica v elektronickej forme pod sp. zn. 19Ek/501/2020 súd zistil nasledovné skutočnosti.

18. Oprávnená sa návrhom na vykonanie exekúcie zo dňa 04.03.2020 domáhala od povinnej vymoženia pohľadávky vo výške 50.500,- EUR a trov exekúcie na základe exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 8C/34/2018 zo dňa 08.11.2019, ktorý nadobudol vo výroku III. (ukladajúci povinnej splnenie vymáhanej povinnosti) právoplatnosť dňa 10.12.2019 a vykonateľnosť dňa 11.02.2020.

19. Z rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 8C/34/2018 - 262 zo dňa 8. novembra 2019, ktorý bol súdu predložený ako exekučný titul, súd považoval za zistené, že tento súd v právnej veci žalobcu: Mgr. Monika Svitková, nar. 20.5.1979, bytom Morovnianska cesta 2, Handlová (vystupujúca v exekučnom konaní v procesnej pozícii oprávnenej, pozn. sudcu), zast.: JUDr. Lucia Fabriciusová, advokátka so sídlom A. Komenského 18B, Banská Bystrica proti žalovanému: 1/ Adriana Svitková, nar. 20.7.1979, bytom Duklianska 518/20, Handlová (vystupujúca v exekučnom konaní v procesnej pozícii povinnej, pozn. sudcu), žalovanému 2/: Jaroslav Svitok, nar. 18.6.1960, bytom Pifflova 1242/3, Bratislava, obaja právne zastúpení JUDr. Jánom Holotom, advokátom so sídlom Komenského 2791/35, Snina, o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva a o zaplatenie 3.600,-eur titulom náhrady za neužívanie spoločnej veci, rozhodol nasledovne: „I. Súd návrh na prerušenie konania zamietá. II. Súd zrušuje podielové spoluvlastníctvo žalobcu a žalovaného 1/ k rozostavanému domu postaveného na parc. CKN č. 599/2, evidovaného Okresným úradom Prievidza, odbor katastra, Okres Prievidza, Obec Handlová, kat. územie Handlová zapísanom na LV č. 6063 a rodinný dom postavený na parc. CKN č. 599/2, evidovaného Okresným úradom Prievidza, odbor katastra, Okres Prievidza, Obec Handlová, kat. územie Handlová zapísanom na LV č. 6063 a prikazuje do výlučného vlastníctva žalovaného 1/. III. Žalovaný 1/ je povinný titulom vyporiadania podielového spoluvlastníctva zaplatiť žalobcovi na vyrovnanie podielov sumu 50 500,-eur, v lehote do 60 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. IV. Žalovaný 2/ je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 2760,-eur v lehote do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. V. Súd v prevyšujúcej časti žalobu voči žalovanému 2/ zamietá. VI. Súd vzájomnú žalobu žalovaného 1/ zamietá. VII. Žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému 1/ v rozsahu 100%. VIII. Žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému 2/ v rozsahu 33,4 %.“

20. Z doložky právoplatnosti a vykonateľnosti, ktorou opatril vyššie uvedený rozsudok Okresný súd Prievidza, vyplýva, že I., II., III. a V. výrok tohto rozhodnutia nadobudol právoplatnosť dňa 10.12.2019 a jeho III. výrok vykonateľnosť dňa 11.2.2020.

21. Z odvolania podaného povinnou ako žalovanou 1/ a žalovaným 2/ (ďalej aj ako „žalovaní“) voči rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 8C/34/2018 - 262 zo dňa 8. novembra 2019 vyplýva, že žalovaní podali spoločné odvolanie (bez bližšej konkretizácie, ktorý z nich vo vzťahu ku ktorému výroku rozsudku) voči výroku rozsudku v bode IV., ktorým súd rozhodol, že žalovaný 2/ je povinný zaplatiť

žalobcovi sumu 2760,- EUR. Podľa žalovaných nárok neužívajúceho spoluvlastníka voči druhému spoluvlastníkovi je oprávnený len vtedy, keď ten druhý vlastník spoločnú vec aj skutočne užíva, čo v danom prípade nebolo splnené. V tejto súvislosti žalovaní poukázali aj na uznesenie Najvyššieho súdu zo dňa 27. 10. 2010, sp. zn. 6Cdo/184/2010, z ktorého citovali vybrané časti. Ďalej uviedli, že napádajú výrok rozsudku v bode VI. s odôvodnením, že pokiaľ to jeden zo spoluvlastníkov požaduje, vykoná súd vyporiadanie spoluvlastníctva v širšom zmysle. Podľa žalovaných žalovaná 1/ v priebehu konania preukázala, že na dokončenie stavby do podoby, v ktorej je nehnuteľnosť dnes, boli vynaložené investície jej právnym predchodcom, žalovaným 2/. S prechodom vlastníctva na jej osobu došlo aj k prechodu všetkých práv s prevádzaným majetkom spojených, vrátane práva požadovať náhradu za investície od druhého spoluvlastníka, čiže oprávnenej. Žalovaná 1/ sa odvolala aj voči uloženej povinnosti uhrádzať stanovenú sumu na vyrovnanie podielov v mesačných splátkach vo výške 2500,- eur, keďže takéto splátky sú podľa jej tvrdení pre ňu neúnosné, keďže je invalidnou dôchodkyňou. Záverom žalovaní navrhli, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku IV., VI. a v súvislosti s tým aj vo výrokoch VII. a VIII. a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie prerokovanie.

22. Podľa predkladacej správy Okresného súdu Prievidza adresovanej Krajskému súdu v Trenčíne bol spis predkladaný na rozhodnutie krajskému súdu s opravným prostriedkom, ktorý podali žalovaní: 1/ Adriana Svitoková, nar. 20.7.1979, bytom Duklianska 518/20, Handlová a 2/ Jaroslav Svitok, nar. 1.8.1982, bytom Pifflova 1242/3, Bratislava, proti výroku IV., VI., VII. a VIII. rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k.: 8C/34/2018-262 zo dňa 8.11.2019.

23. Ďalej bolo dňa 09. 07. 2020 exekučnému súdu z Okresného súdu Prievidza doručené na vedomie podanie žalovaných (doručené tomuto súdu dňa 02. 07. 2020). Žalovaní v ňom uvádzajú, že podávajú odvolanie aj voči výroku III. rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 8C/34/2018 - 262 zo dňa 8. novembra 2019 s tým, že mali za to, že táto skutočnosť je dostatočne zrejma z obsahu podaného odvolania.

24. Ako už bolo uvedené vyššie, exekučný súd je oprávnený a zároveň povinný posúdiť správnosť vyznačenia doložky a právoplatnosti vo vzťahu k vykonávanej časti Exekučného titulu s prihliadnutím na skutočnosť, že potvrdením o právoplatnosti a vykonateľnosti zo strany súdu prvého stupňa nie je viazaný. Súd na úvod k nastoleným právnym otázkam uvádza, že v sporovom konaní stoja proti sebe dve sporové strany (žalobca a žalovaný). Najjednoduchším variantom „obsadenia a predmetu sporu“ je jeden žalobca a jeden žalovaný, medzi ktorými je spor o jedno ohrozené či porušené právo. V konaní však môže dôjsť aj k tzv. kumulácii, ktorá môže mať podobu subjektívnej kumulácie (na jednej alebo na oboch sporových stranách vystupuje viac subjektov; hovoríme tiež o pluralite subjektov, resp. o procesnom spoločenstve) alebo kumulácie objektívnej (predmetom konania je viac práv; hovoríme o pluralite nárokov). Ak podajú odvolanie všetky legitimované subjekty a/alebo sú odvolaním napadnuté všetky výroky rozhodnutia, suspenzívny účinok sa (subjektívne a/alebo objektívne) dotýka celého rozhodnutia. Ak je však odvolanie podané tak ako v tomto prípade len voči niektorým z viacerých výrokov, bolo úlohou súdu v reakcii na dôvody podanej sťažnosti posúdiť rozsah suspenzívneho účinku, ktorý odvolanie podané voči Exekučnému titulu vyvolalo, konkrétne či podané odvolanie vyvolalo aj suspenzívne účinky vo vzťahu k III. výroku exekučného titulu, ktorý sa stal predmetom núteného výkonu v tomto exekučnom konaní.

25. Sťažnostný súd sa po preskúmaní odvolania podaného spoločne povinnou ako žalovanou 1/ a žalovaným 2/ voči rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 8C/34/2018 - 262 zo dňa 8. novembra 2019 stotožnil so záverom súdu prijatým v preskúmanom rozhodnutí, že zo samotného obsahu odvolania nevyplýva, že povinná (resp. žalovaní v základnom konaní), podala odvolanie aj proti vykonávanému výroku III. rozsudku Okresného súdu Prievidza č. k.: 8C/34/2018-262 zo dňa 08.11.2019. Z jeho obsahu totiž žiadnym spôsobom nevyplýva, že by ním povinná mienila docieľiť v odvolacom konaní aj preskúmanie výroku III. Exekučného titulu, keďže odvolaním boli výslovne napadnuté výroky IV., VI., VII. a VIII. rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k.: 8C/34/2018-262 zo dňa 8.11.2019 a aj odôvodnenie podaného odvolania a argumentácia žalovaných je zameraná práve na spochybnenie správnosti týchto výrokov. Tieto závery exekučného súdu sú v obsahovej zhode aj so závermi Okresného súdu Prievidza, keďže z predkladacej správy je zistiteľné, že aj tento súd mal za to, že dovolaním boli napadnuté výroky IV., VI., VII. a VIII. rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k.: 8C/34/2018-262 zo dňa 8.11.2019. Na tomto závere nemôže nič zmeniť ani skutočnosť, že povinná v podaní doručenom Okresnému súdu Prievidza dňa 02. 07. 2020 uviedla, že mienila podať odvolanie aj voči jeho III. výroku, keďže toto jej

tvrdenie vyvracia práve obsah podaného odvolania formulovaného spôsobom, ktorý nevzbudzuje žiadne pochybnosti o jeho rozsahu (§ 379 CSP). Súd sa preto v konaní ďalej zaoberal otázkou, či vykonávaný výrok III. Exekučného titulu nie je tzv. závislým výrokom na výrokoch, voči ktorým podané odvolanie podľa jeho obsahu smerovalo.

26. Podľa ustanovenia § 367 ods. 2 CSP, ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

27. Podľa §142 ods. 1 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“), ak nedôjde k dohode, zruší spoluvlastníctvo a vykoná vyporiadanie na návrh niektorého spoluvlastníka súd. Prihliadne pritom na veľkosť podielov a na účelné využitie veci. Ak nie je rozdelenie vecí dobre možné, prikáže súd vec za primeranú náhradu jednému alebo viacerým spoluvlastníkom; prihliadne pritom na to, aby sa vec mohla účelne využiť a na násilné správanie podielového spoluvlastníka voči ostatným spoluvlastníkom. Ak vec žiadny zo spoluvlastníkov nechce, súd nariadi jej predaj a výťažok rozdelí podľa podielov.

28. V zmysle § 367 ods. 2 CSP a vo väzbe na tvrdenia povinnej o viazanosti odvolaním napadnutej časti rozsudku Okresného súdu Prievidza s jeho III. výrokom súd dopĺňa svoj výklad o konštatovanie, že o závislý výrok v zmysle § 367 ods. 2 CSP ide v prípade, keď samotná existencia tohto výroku (t. j. či vôbec súd takýto výrok vydá), prípadne aj jeho konkrétna podoba, je podmienená tým, ako súd rozhodol iným výrokom o inej otázke. Ako príklad závislého výroku môže v zmysle právnej teórie slúžiť výrok o povinnosti vyplatiť ušlú mzdu v konaní o neplatnosť skončenia pracovného pomeru a o vyplatenie tejto mzdy. O povinnosti žalovaného vyplatiť ušlú mzdu súd rozhodne jedine za predpokladu, že vyhovel žalobe o určenie neplatnosti zrušenia pracovného pomeru. V konkrétnych okolnostiach daného prípadu však sťažnostný súd konštatuje, že vykonávaný výrok III. rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 8C/34/2018 - 262 zo dňa 8. novembra 2019 nie je možné považovať za závislý výrok od výrokov IV., VI., VII. a VIII. tohto rozhodnutia.

29. Súd pripomína, že vo výroku III. Exekučného titulu Okresný súd Prievidza uložil povinnej povinnosť titulom vyporiadania podielového spoluvlastníctva zaplatiť oprávnenej na vyrovnanie podielov sumu 50 500,-eur, v lehote do 60 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

30. Sťažnostný súd v len v stručnosti konštatuje, že IV. a V. výrok konštatovaného rozsudku sa povinnej žiadnym spôsobom nedotýka a preto v tomto smere nie je ani možné uvažovať o možnej previazanosti týchto výrokov s výrokom III. Exekučného titulu.

31. Výroky VII. a VIII. Exekučného titulu sú výroky o nároku na náhradu trov konania. Jedná sa o tzv. vedľajšie výroky, pričom súdna prax je jednotná v názore, že ak sa odvolaním napádajú len tieto výroky, právoplatnosť ostatných výrokov tým nie je dotknutá.

32. VI. výrokom Exekučného titulu súd vzájomnú žalobu povinnej, ktorou sa voči oprávnenej domáhala nahradenia investícií do spoločnej veci, zamietol. V zmysle obsahu podanej sťažnosti ako aj obsahu vykonávaného rozsudku sa preto sťažnostný súd ďalej podrobnejšie zaoberal najmä otázkou tvrdenej závislosti III. vykonávaného výroku Exekučného titulu na jeho výroku VI.

33. Relevantným pre toto určenie bolo posúdenie skutočnosti, či nároky, o ktorých bolo týmito výrokmi rozhodované, majú samostatné skutkové základy, alebo je jeden skutkový základ, spoločný pre oba uplatnené nároky v tomto konaní (§ 367 ods. 2 CSP). Zo skutkového stavu zisteného súdom v Exekučnom titule vplýva, že povinná si voči oprávnenej uplatnila v konaní o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľosti právo na náhradu za vynaložené investície do vyporiadavanej nehnuteľnosti. Pokiaľ počas existencie spoluvlastníctva niektorý zo spoluvlastníkov vynaložil investície na spoločnú vec, má voči ostatným spoluvlastníkom právo na náhradu za vynaložené investície v rozsahu zodpovedajúcom ich spoluvlastníckym podielom na spoločnej veci. Takýto nárok na zaplatenie náhrady si investujúci spoluvlastník môže uplatniť aj v konaní o zrušenie a vyporiadanie

podielového spoluvlastníctva v rámci tzv. vyporiadania v širšom zmysle. V tomto smere je ale potrebné zdôrazniť, že sa jedná o nároky, ktoré majú samostatný skutkový základ. Nárok na náhradu za investície do spoločnej veci je nárokom samostatným, ktorý môže byť uplatnený nezávisle i mimo konania o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva. O takomto nároku súd v konaní o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva rozhoduje vždy samostatným výrokom a je vylúčené vykonať jeho zohľadnenie v rámci rozhodovania o náhrade za spoluvlastnícky podiel (R 46/1991, Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 21. 11. 2018, sp. zn. 4Cdo/148/2017, rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 22 Cdo 4527/2010, zo dňa 26. 2. 2013). Z uvedených dôvodov preto nemôže ísť o závislé nároky, keďže uloženie povinnosti povinnej zaplatiť oprávnenej primeranú náhradu za vyporiadované nehnuteľnosti, ktoré súd prikázal do výlučného vlastníctva povinnej (výrok III. Exekučného titulu), nie je závislé od priznania nároku povinnej na náhradu za vynaložené investície do spoločnej veci (výrok VI.) a ani nie je možné tento nárok nijako zohľadniť v rámci rozhodovania o náhrade za spoluvlastnícky podiel. Výrok súdneho rozhodnutia, ktorým je v konaní o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva rozhodované o primeranej náhrade za spoluvlastnícky podiel v zmysle § 142 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nie je z hľadiska nadobudnutia právoplatnosti závislý na výroku, ktorým bolo rozhodované o investíciách do spoločnej veci (a naopak), aj z dôvodu, že širšie vyporiadanie spoluvlastníctva nemá výslovnú úpravu v Občianskom zákonníku, ktorá by podmieňovala rozhodnutie o ňom v režime obligatórnych výrokov o vyporiadaní podielového spoluvlastníctva (k tomu porovnaj § 142 ods. 1 Občianskeho zákonníka). V tomto smere spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami z osobitného predpisu nevyplýva, ktorá skutočnosť rovnako poukazuje na samostatnosť týchto výrokov (§ 367 ods. 2 CSP). V danom prípade preto súd dospel k záveru, že výrok III. Exekučného titulu, ktorým Okresný súd Prievidza rozhodoval o primeranej náhrade za spoluvlastnícky, nie je závislý na jeho výroku č. VI., ktorým súd rozhodoval o uplatnenom nároku povinnej na vyporiadenie investícií do spoločnej veci. Ak potom povinná podala odvolanie voči výroku VI. Exekučného titulu bez toho, aby v podanom odvolaní žiadala odvolací súd aj o preskúmanie správnosti jeho III. výroku, výrok III. Exekučného titulu nemohol byť odvolaním a jeho účinkami predpokladanými v § 367 CSP nijako dotknutý a mohol nadobudnúť právoplatnosť a následne aj vykonateľnosť. Preto aj sťažnostný súd rovnako ako súd v preskúmanom rozhodnutí dospel k záveru, že povinnej sa nepodarilo preukázať svoje tvrdenia o nevykonateľnosti výroku III. Exekučného titulu.

34. Na základe zistených skutočností a výkladu súvisiacich právnych noriem súd dospel k záveru, že povinná ani v konaní o sťažnosti neuviedla a nepreukázala žiadne skutočnosti odôvodňujúce v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhatel'nosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu. Z uvedených dôvodov súd podanú sťažnosť podľa § 250 ods. 1 CSP v spojení s § 200 Exekučného poriadku ako nedôvodnú zamietol (I. výroková veta rozhodnutia), keďže v posudzovanom prípade nezistil žiadne dôvody na zastavenie exekúcie.

35. V exekučnom konaní sa rozhoduje spravidla bez nariadenia pojednávania, resp. bez výsluchu účastníkov konania (§ 61l ods. 2, § 202 ods. 1 Exekučného poriadku) a vo veci súd nariadi pojednávanie, len ak to považuje za nevyhnutné. Rozumnému a praktickému exekučnému režimu zodpovedá zásada, že pokiaľ nie je v konaní nutné vykonať osobitné dokazovanie k skutkovým okolnostiam, súd zásadne pojednávanie nenariaďuje. Rozhodovacia činnosť súdu v danom prípade spočívala v právnom posúdení veci a súd rozhodoval výhradne na základe tvrdení účastníkov konania a obsahu exekučného spisu, ktoré poskytli kompletný a ucelený podklad pre zákonné rozhodnutie, pričom nariadenie pojednávania by nemohlo priniesť viac svetla do posudzovaného prípadu. Z uvedených dôvodov súd o podanej sťažnosti rozhodoval bez nariadenia pojednávania (I. ÚS 119/2020-13 zo dňa 3. marca 2020, čl. 17 CSP).

36. Podľa § 61l ods. 3 veta prvá Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.

37. Podľa § 195 Exekučného poriadku, trovami exekučného konania sú trovy exekútora, trovy účastníkov exekučného konania a trovy štátu.

38. Podľa § 255 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

39. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom

povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

40. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

41. V ustanovení § 255 CSP v spojení s § 200 Exekučného poriadku sa ako kritérium priznania náhrady trov aj do exekučného konania premieta zásada úspechu vo veci (zásada zodpovednosti za výsledok sporu) a to tak, že neúspešný účastník je povinný nahradiť úspešnému účastníkovi konania preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené trovy, ktoré tento vynaložil v súvislosti s uplatnením alebo bránením svojho práva. Oprávnená bola v tomto konaní procesne úspešná (súd sťažnosť povinnej zamietol), voči povinnej jej tak vznikol nárok na náhradu účelne vynaložených trov v podobe výdavkov na zastupovanie v exekučnom konaní, ktoré vynaložila v súvislosti s návrhom povinnej na zastavenie exekúcie v sťažnostnom konaní (§ 199d ods. 1 Exekučného poriadku). V zmysle § 61l ods. 3 veta prvá Exekučného poriadku, exekučný súd rozhoduje o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky. Keďže oprávnená si v tomto konaní trovy konania voči povinnej uplatnila, ale nevyčíslila, súd oprávnenej priznal trovy konania v podobe výdavkov na zastupovanie na podklade obsahu spisu. Výdavky na zastupovanie oprávnenej v konaní o sťažnosti pozostávajú z trov právneho zastúpenia v sume 328,42 EUR s DPH za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k sťažnosti povinnej zo dňa 12. 06. 2020 po 263,06 EUR, k tomu režijný paušál vo výške 10,62 EUR, a 20% DPH (keďže právny zástupca oprávnenej je platcom DPH) v sume 54,74 EUR. Súd oprávnenej voči povinnej priznal nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v sume 328,42 EUR podľa § 1 ods. 3, § 9 ods. 1, § 10 ods. 1, § 13a ods. 2 písm. c) per analogiam, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, pričom v zmysle § 10 ods. 2 cit. Vyhlášky vychádzal z tarifnej hodnoty veci 50 500,- eur (II. výroková veta rozhodnutia). Súd bude postupovať v súlade s § 199d Exekučného poriadku a vydá dodatok k povereniu na vykonanie exekúcie, na podklade ktorého budú tieto trovy v prospech oprávnenej voči povinnej vymáhané v tomto exekučnom konaní. Z uvedených dôvodov súd neurčil v zmysle § 263 CSP ako prijímateľa náhrady trov advokáta.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu súdu o sťažnosti (výrok I.) a proti rozhodnutiu súdu o trovách konania vrátane ich výšky (výrok II.) odvolanie nie je prípustné (§ 202 ods. 3 Exekučného poriadku, § 355 ods. 2 CSP).

Proti rozhodnutiu súdu o sťažnosti (výrok I.) a proti rozhodnutiu súdu o trovách konania vrátane ich výšky (výrok II.) dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).